

מ"ת 623/02/20 - מדינת ישראל נגד ג'ליל זיד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 623-02-20 מדינת ישראל נ' זיד

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד
נגד
משיב ג'ליל זיד
באמצעות עו"ד ענאן עליאן

החלטה

הונחה לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטות בית המשפט, מיום 4.2.20, ומיום 3.11.20, בה מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, ועל חילוט הערבויות שהושתו בהחלטותיו אלה.

1. ביום 3.2.20 הוגשה נגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים, בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו שמייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא ביטוח.

כתב האישום ועברו התעבורתי פורטו בהחלטות קודמות בתיק זה.

2. המשיב היה עצור במסגרת הליך זה באיזוק אלקטרוני, החל מיום 11.2.20. בהתאם להחלטתי היה על המשיב להפקיד ערבון כספי על סך 2,500 ₪, לחתום על ערבות בסך 30,000 ₪, ועל שלושת הערבים היה לחתום על ערבות צד ג', על סך 30,000 ₪.

ביום 3.11.20 בוטל האיזוק האלקטרוני והמשיב שוחרר למעצר בית חלקי, בין השעות 18:00-7:00, נוכח חלוף הזמן שניכר מאז נעצר, והעדר הפרות בתנאי המעצר, תוך הגדלת הבטוחה הכספית להבטחת תנאי המעצר, בסך 2,500 ₪.

3. ביום 29.11.20 הוגשה הבקשה שלפני, להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וחילוט הערבויות כאמור.

לשיטת המבקשת, ביום 26.11.20, בשעה 00:40, נתפס המשיב מפר את תנאי השחרור, תוך ביצוע עבירות נוספות, ועל כן אין לתת בו עוד אמון, ויש לעצרו מאחורי סורג ובריח. נטען שמחומר הראיות בתיק החקירה עולה שהמשיב נצפה נוסע ברכב, בשעה 00:40, זיהה בדרך שוטרים וביקש מנהג הרכב, עריק מהצבא, לנוס מהמקום. השניים נעצרו רק

לאחר שהרכב ביצע תאונת דרכים עצמית, בעת שהתנגש בעמוד. המשיב פנה לבית חולים רמב"ם, וטען שאינו חש בטוב, ויצר לעצמו אליבי, שלפיו היה מאושפז בבית החולים. מעיון בחומר החקירה עולה ששעת הקבלה בבית החולים הייתה 1:19 בלילה, לאחר הארוע. צוין שזמן הנסיעה משפרעם לבית החולים בשעות הללו הוא 20 דקות לכל היותר. נטען שבחומר החקירה קיימת הודאה של נוסע ברכב שמציין במפורש שהמשיב נסע במושב הקדמי ברכב, ואחיו של הנוסע נהג ברכב, והשלושה היו בדרך חזרה מעסקת סמים בחיפה, כשברכב נתפסו סמים. זאת ועוד, נטען שביום 8.3.20, במסגרת פל"א 100784/20, הפר המשיב הפרה מינורית, על אף שלא הוגשה בעטיה בקשה לעיון חוזר. כך גם נטען שמהודעות המפקחים, אביו ואחותו של המשיב, עולה שהם אינם מבינים לעומק את מלאכת הפיקוח - האחות ציינה שישנה ולא שמעה את שהתרחש בבית, והאב ציין שאינו יודע לאן יצא בנו. בנסיבות אלה לא קיים פיקוח הדוק על המשיב. צוין שעל אף שהאחות התבקשה להתייצב לדיון, היא לא התייצבה מפאת עבודה.

ב"כ המבקשת ציינה שככל שהנאשם חש ברע היה עליו לעדכן את המפקחים ששהו עמו בבית, ואף עניין זה מהווה הפרה כשלעצמה של תנאי השחרור.

הסנגור ציין, מנגד, שהמשיב אמנם יצא מביתו, בניגוד להחלטת בית המשפט, אך עשה זאת היות שחש ברע, וביקש מחברו מאהר לאסוף אותו לבית החולים.

נטען שהמשיב התקבל בבית החולים בשעה 1:19, 39 דקות לאחר הארוע. ככל שהתרחש ארוע שכלל מנוסה רגלית מהישוב עדי לכביש הראשי, לא יתכן שהדבר התרחש בפרק זמן קצר של 39 דקות בלבד, ומכאן שהמשיב לא היה מעורב בארוע. נטען שהמבקשת משתיתה את בקשתה על עדותו של ו' שעבי, חולה סכיזופרניה, שסובל מהזיות, שלא ניתן להתבסס על דבריו, והעניין ידוע לשוטרים שטיפלו בפרשה. הסנגור הגיש בעניינו של עד זה מסמכים רפואיים. צוין שהנהג לא נחקר בתיק, על אף שלטענתו המשיב לא היה עמו בארוע. צוין שמדוח הפעולה של השוטר תום צפתי עולה שו' מסר שהבחור השלישי שברח מהרכב זה המשיב, ומכאן שמדובר בעדות שמיעה. זאת ועוד, דוחות הפעולה נרשמו 4 שעות לאחר הארוע. אשר להפרה המינורית שציינה המבקשת נטען שדובר בעיכוב בבית המשפט בלבד.

אשר למפקחת נטען שאין כל בעיה בכך שהאחות, המפקחת, ישנה בשעת לילה.

הכרעה

4. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: החוק) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

5. מחומר הראיות עולה שקיימות ראיות לכאורה שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית הלילי.

מדוח הפעולה של השוטר באסל גריפאת עולה שבשעה 00:42, נצפה הרכב, בו נסע המשיב, נס מהשוטרים, והשוטרים החלו לנהל אחריו מרדף וכרזו לו לעצור. הרכב עלה לכביש 79, פנה לכיוון הישובים עדי והרדוף, סטה ונסע בנתיב הנגדי של הכביש, במהירות מופרזת, נכנס לעדי, נסע בנתיב הנגדי, עלה על הכיכר ועל האי תנועה וגרם נזק לתמרור עד שהתנגש במדרכה ונעצר. מהרכב נמלטו שני חשודים. השוטר ציין שזיהה את פניו של אחד החשודים, בעת פריקתו

מהרכב, שמוכר לו מעבודתו, כמשיב. המשיב ברח מהשוטר והחל מרדף רגלי אחריו, עד שאבד עמו קשר עין. ו', שנותר במושב האחורי ברכב, עוכב לחקירה, ומסר שהנוסע הנוסף הוא המשיב, שמצוי במעצר בית. בחיפוש ברכב נתפס חומר החשוד כסם. כשהצוות הגיע לכתובת המשיב, הלה לא היה בביתו.

מדוחות הפעולה של השוטרים אביב יחזקאל ונאדר ביבאר עלו דברים דומים.

מסיכום רפואי של בית החולים רמב"ם עולה שהמשיב התקבל בבית החולים בשעה 1:19 לפנות בוקר.

מהודעתו של ו' עולה שנסע עם אחיו, ג', ועם המשיב ברכב, וזיהה ברגלו של המשיב אזיק אלקטרוני. לדבריו, הם היו בחזרה מעסקת סמים בחיפה, נתקלו בניידת בכביש ונסו מהמקום. בשלב מסוים בנסיעה, אחיו, ג', עלה על המדרכה, השניים פרקו מהרכב, וברחו מהמקום. ו' נשאר ברכב כי פחד. לדבריו, השניים ברחו בגלל שהמשיב במעצר בית.

מהודעת המשיב עולה שיצא בסביבות השעה 23:15 מביתו לבית החולים רמב"ם. לדבריו, הגיע לבית החולים בשעה 23:45, כשהנהג ברכב הוא מאהר, שליווה אותו גם בבית החולים. בשעה 8:00 בבוקר יצאו, לדבריו, מבית החולים.

מהודעת מאהר, חברו של המשיב, עולה שאסף את המשיב מביתו, בשעה 23:15 לבית חולים. כשנשאל האם ידוע לו שהמשיב במעצר בית לילי, השיב בחיוב.

מהודעתו של אביו של המשיב, סלמאן זיד, שמפקח עליו, עולה שבעת שהשוטרים נכנסו לביתו, בחצות, הבין שבנו, המשיב, אינו בבית. לדבריו לא ידע היכן הוא. כשהתקשר למשיב, לאחר 20 דקות, המשיב מסר לו שהוא בדרך לבית חולים. כשנשאל האם ידוע לו שכמפקח המשיב מצוי באחריותו, השיב: "כן אבל אני ישנתי, מה אני צריך להשאר ער כל הלילה". כשנשאל מדוע לא שאל את בנו לאיזה בית חולים הוא נוסע, השיב: "לא שאלתי. מה אתה חושב שג'ליל לא משקר עלי".

אחותו של המשיב, סיואר זיד, המפקחת, ציינה בהודעתה שראתה את המשיב בבית בשעה 23:00, אולם הלכה לישון, בממ"ד, ולא שמעה אותו יוצא מהבית.

6. כעולה מחומר הראיות המשיב הפר את תנאי מעצר הבית הלילי, אליו שוחרר, כשנסיבות ההפרה הן חמורות. מדוחות הפעולה של השוטרים, ומהודעתו של ו' עולה שהמשיב חזר, לכאורה, מחיפה, לאחר שביצע עקת סמים, כשברכב נהג עריק מהצבא. בעת שהשניים הבחינו במחסום משטרה, החלו לנוס מהשוטרים, בשל חשש מתפיסה. השוטרים דלקו אחר הרכב, שהאיץ את מהירות נסיעתו, נסע נגד כיוון התנועה, ובהגיעו לישוב עדי התנגש בתמרור. בשלב זה המשיב והנהג החלו במנוסה רגלית מהמקום, כשהשוטרים מנהלים אחריהם מרדף. ו' נותר ברכב ועוכב.

הודעת המשיב שלפיה יצא מביתו בשעה 23:15 והגיע לבית החולים בשעה 23:45, אינה מתיישבת עם שעת הקבלה כפי שנרשמה בטופס הקבלה של בית החולים, 1:19. יצוין שהמשיב התקבל בבית החולים כ-40 דקות לאחר הארוע, והדבר מתיישב יותר עם גרסת השוטרים למנוסת המשיב וטענת המבקשת שהמשיב ניסה ליצור לעצמו אליבי, לאחר שהיה מעורב בארוע.

המשיב, כעולה מחומר הראיות, לא רק שהפר את מעצר הבית, אלא אף ביצע, לכאורה, עבירות חמורות נוספות. המסוכנות שנשקפת ממנו, בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

7. יצוין שבתיק זה אך ביום 3.11.20 שוחרר המשיב למעצר בית לילי, נוכח בקשתו לעיון חוזר בתנאי מעצרו. על אף שבית המשפט התחשב במשיב, נוכח העדר הפרות מצידו, ופרק הזמן שחל, המשיב מעל, לכאורה, באמון שניתן בו. בהתנהגותו זו העיד המשיב שאין מורא הדין עליו, ושבפיקוח שהוטל עליו לא היה די כדי להציב לו גבולות ולרסנו. המפקחים, שהופקדו על משימת הפיקוח, אף הם כשלו בה, שכן אלה לא ידעו שהמשיב לא נמצא בבית.

8. בנסיבות החדשות שנוצרו, נוכח קיומן של ראיות לכאורה להפרת תנאי מעצר הבית, והמסוכנות הגבוהה שניבטת מהמשיב, יש כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין אינטרס המשיב לבין האינטרס הציבורי, ולפיכך יש להיעתר לבקשה.

נוכח האמור, החלטתי לשחרר המשיב למעצר בית חלקי, מיום 3.11.20, מבוטלת.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

חומר החקירה יוחזר למבקשת.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.